

Nota standplaatsenbeleid gemeente Landsmeer 2012

Versie 1.0 na vaststelling door B&W d.d. 23 oktober 2012

Ontwerp besluit ter inzage gelegen van 21 november 2012 tot 2 januari 2013

Bekendmaking ontwerp in Kompas 20 november 2012

Geen zienswijzen ingediend, ongewijzigd besluit gepuliceerd 8 januari 2013 in Kompas

Inleiding

Artikel 5:18 van de Algemene plaatselijke verordening Landsmeer (hierna: APV) bevat een verbod om zonder vergunning van burgemeester en wethouders een standplaats in te nemen of anderszins goederen uit te stallen of uitgesteld te hebben voor het te koop aanbieden of verkopen van goederen danwel diensten.

Met dit artikel is voorzien in een uniforme basis voor de toetsing van aanvragen om een standplaatsvergunning in de gehele gemeente Landsmeer.

Ten aanzien van nieuwe aanvragen bestaat behoefte aan een duidelijk referentiekader waaraan deze aanvragen kunnen worden getoetst.

De in de APV opgenomen gronden om de vergunning te weigeren zijn in algemene termen geformuleerd, hetgeen de toepassing van die gronden op een concrete aanvraag vaak bemoeilijkt. Een referentiekader in de vorm van een nota standplaatsenbeleid kan de bestuurlijke en ambtelijke praktijk meer houvast bieden.

Ook voor de aanvragers van vergunningen wordt op deze wijze beter kenbaar wat de criteria zijn die bij de beoordeling van de aanvraag een rol spelen. Dit bevordert de rechtszekerheid en rechtsgelijkheid en voorkomt willekeur.

Ten slotte kan een beleidsnotitie de legitimiteit van toekomstige beslissingen vergroten waarmee deze beslissingen ook in een procedure voor de bestuursrechter eerder staande kunnen worden gehouden.

Deze nota beoogt in de behoefte aan een uniform toetsingskader te voorzien. Bij deze beleidsnota behoren beleidsregels die in Hoofdstuk 10 van deze nota worden weergegeven.

2. Status van de nota en te volgen procedure

Artikel 4:81 van de Algemene wet bestuursrecht bepaalt, dat een bestuursorgaan beleidsregels kan vaststellen met betrekking tot een hem toekomende bevoegdheid.

De bevoegdheid om te beslissen op verzoeken om een vergunning tot het innemen van een standplaats berust, krachtens artikel 5:18 van de APV, bij het college van burgemeester en wethouders.

Daaruit volgt, dat genoemd college ook bevoegd is om voor de uitoefening van die bevoegdheid beleidsregels vast te stellen.¹

Artikel 1:3, lid 4 van de Algemene wet bestuursrecht bevat een definitie van het begrip beleidsregel. Uit die begripsomschrijving volgt allereerst dat een beleidsregel op schrift moet worden gesteld.

Daarnaast blijkt, dat de beleidsregel betrekking kan hebben op drie onderwerpen:

1. *Afweging van belangen*: de beleidsregel geeft aan wat in bepaalde situaties het resultaat van de belangenafweging kan zijn;
2. *Vaststelling van feiten*: de beleidsregel geeft een instructie voor de wijze waarop informatie wordt verzameld voor het nemen van een zorgvuldige beslissing;
3. *Uitleg van wettelijke voorschriften*: de beleidsregel interpreteert het wettelijke voorschrift waaraan de betrokken bevoegdheid wordt ontleend (in dit geval dus artikel 5:18 APV).²

De voorliggende nota bevat alle elementen van deze drie onderwerpen. De nota en de bijbehorende beleidsregels hebben echter niet de pretentie om een eigen uitleg te geven aan artikel 5:18 van de APV. Dit artikel is overgenomen uit de modelverordening van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en daarover is een brede stroom jurisprudentie beschikbaar, die slechts weinig ruimte laat voor eigen interpretatie.

Een besluit waarbij beleidsregels worden vastgesteld, is een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht. Krachtens artikel 3:40 van genoemde wet kan dit besluit eerst in werking treden nadat het op de binnen de gemeente gebruikelijke wijze bekend is gemaakt. Het besluit is volgens de huidige stand van de wetgeving niet vatbaar voor bezwaar en beroep.

De vaststelling en bekendmaking van beleidsregels hebben enkele gevolgen:

- Indien in de beleidsregel een vaste gedragslijn is neergelegd, kan voor de motivering van een besluit naar die gedragslijn worden verwezen (artikel 4:82 Algemene wet bestuursrecht). De bij de totstandkoming van het beleid in algemene zin gemaakte keuzen, behoeven derhalve niet steeds opnieuw te worden gemotiveerd.
- Wel moet altijd worden nagegaan of er bijzondere omstandigheden zijn die in het concrete geval tot afwijking van de vaste gedragslijn aanleiding geven.
- Het bestuursorgaan dient de beleidsregel ook consequent toe te passen, tenzij dit voor één of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen (artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht).

¹ De mogelijkheid om de beleidsregels met toepassing van artikel 148 van de Gemeentewet door de raad te laten vaststellen, is sinds de invoering van de Wet dualisering gemeentebestuur niet langer aanwezig. Het genoemde artikel is inmiddels vervallen. Wel is het mogelijk het beleid op te nemen in de APV, maar daarvoor wordt niet gekozen. Vastlegging van het beleid in beleidsregels vergroot de flexibiliteit.

² Aan wetsinterpreterende beleidsregels is de rechter echter niet gebonden. Indien het betrokken wetsartikel in zijn visie onjuist wordt uitgelegd, zal hij de beleidsregel dan ook zonder meer terzijde schuiven.

Alvorens deze nota de status van een beleidsregel kan verkrijgen, moeten nog de volgende procedurele stappen worden genomen:

1. Ter inzage legging van het concept met de mogelijkheid voor belanghebbenden om daaromtrent hun zienswijze kenbaar te maken (uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht).
2. Vaststelling en bekendmaking van de nota en de beleidsregels door burgemeester en wethouders.

Ter toelichting op de voorgestelde procedure wordt nog opgemerkt, dat het college zelfstandig bevoegd is om beleidsregels als de onderhavige vast te stellen. Hoewel de beleidsnota de rechten van bestaande standplaatshouders zoveel mogelijk beoogt te respecteren, vergt de zorgvuldigheid dat ook zij, gelijktijdig met andere belanghebbenden, in de gelegenheid worden gesteld hun zienswijze naar voren te brengen.

Ten slotte nog een korte toelichting op de verhouding tussen de in Hoofdstuk 10 van deze nota weergegeven beleidsregels en de verdere inhoud van deze nota.

De opsomming van de beleidsregels in Hoofdstuk 10 is vooral bedoeld om de hoofdlijnen van het beleid kort samen te vatten, zodat een belanghebbende daarvan snel kennis kan nemen. Bij de uitleg van de beleidsregels is de toelichtende tekst van deze nota natuurlijk van belang. Tevens zijn er beleidsaangelegenheden die zich minder goed lenen voor samenvatting in een beleidsregel, maar wel voor een tekstuele beschrijving. Het één kan daarom niet los van het ander worden gezien. Zowel de beleidsregels als de verdere inhoud van deze nota hebben een gelijkwaardige status.

3. Globale inhoud van afdeling 4 van Hoofdstuk 5 van de Algemene plaatselijke verordening Landsmeer

Artikel 5:18 APV heeft betrekking op het te koop aanbieden van goederen en diensten vanaf een vaste plaats. Hierin onderscheidt deze activiteit zich van het venten met goederen. Deze nota beperkt zich tot het standplaatsenbeleid.

Vornoemd artikel verbiedt het innemen van een standplaats op of aan de weg of aan een openbaar water dan wel op een andere – al dan niet met enige beperking – voor publiek toegankelijke en in de openlucht gelegen plaats.

Het artikel noemt verder enige voorbeelden van de wijze waarop een standplaats kan worden ingenomen, zoals met een voertuig, kraam of tafel. Deze opsomming is niet limitatief, zodat het spraakgebruik uiteindelijk beslissend zal zijn.

Het verbod tot het innemen van een standplaats is slechts van toepassing als dit geschiedt in de uitoefening van de handel met het doel goederen te koop aan te bieden, te verkopen of te verstrekken. Ook het aanbieden van diensten is onder de reikwijdte van het verbod begrepen.

Artikel 5:18 APV richt zich tot de persoon die de standplaats inneemt of de goederen anderszins uitstalt. Artikel 5:19 APV verbiedt echter ook aan de rechthebbende op een perceel om toe te staan dat aldaar zonder vergunning standplaats wordt ingenomen of goederen worden uitgesteld. Ook de grondeigenaar kan dus op een illegale standplaatsinname of uitstalling worden aangesproken.

4. Verhouding tot andere regelgeving

4.1 Verhouding tot de Grondwet

De bescherming van artikel 7, eerste lid van de Grondwet (vrijheid van meningsuiting), daar waar het gaat om het uitstellen van gedrukte of geschreven stukken waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard wordt als volgt geborgd.

Er is een vergunning nodig als de gedrukte of geschreven stukken vanaf een standplaats worden aangeboden (artikel 5:18 APV). Die vergunning is dan echter niet vereist voor het openbaren van gedachten of gevoelens, maar uitsluitend vanwege het feit dat een standplaats wordt ingenomen. Kortom, uitstellen van gedrukte of geschreven stukken waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard mag wel, voor het aanbieden ervan is een vergunning vereist

4.2 Verhouding tot gemeentelijke regelgeving

Het tweede lid van artikel 5:17 APV bepaalt dat het verbod niet geldt voor het innemen van standplaats op en tijdens de krachtens artikel 151 van de Gemeentewet ingestelde markt.³ Daarnaast zijn zogenaamde snuffelmarkten⁴, als bedoeld in artikel 5:22 van de APV, van de werking van het verbod uitgezonderd. De regeling van artikel 5:18 APV treedt voorts terug als de standplaats of uitstalling wordt ingenomen in het kader van de uitoefening van een evenement⁵.

In al deze gevallen is in de wet een bijzondere voorziening getroffen en heeft deze derhalve als *lex specialis* voorrang boven de regeling voor standplaatsen en uitstallingen.

4.3 Verhouding tot andere wetgeving

Een gemeentelijke verordening mag natuurlijk niet in strijd zijn met een hogere regeling. De gemeente is in het algemeen uitsluitend bevoegd tot het geven van een aanvullende regeling als vanuit een ander motief wordt gehandeld dan het motief dat aan de hogere regeling ten grondslag ligt.

Ook bij de toepassing van artikel 5:18 van de APV dient men zich er dus rekenschap van te geven dat het exclusieve domein van de hogere regelingen niet wordt betreden.

Wet milieubeheer

Bij of krachtens de Wet milieubeheer worden regelingen getroffen ten aanzien van inrichtingen die hinder of overlast kunnen veroorzaken voor de omgeving. Deze bepalingen gelden ook voor een standplaatshouder, voor zover zijn verkoopplek als "inrichting" kan worden aangemerkt. Dit zal al snel het geval zal zijn als sprake is van een plaatsgebonden activiteit met een zekere duurzaamheid. Dat met een mobiele kraam of wagen standplaats wordt ingenomen, betekent niet dat hier niet van een "inrichting" in de zin van de Wet milieubeheer zou kunnen worden gesproken.

Krachtens de Wet milieubeheer zijn diverse Algemene maatregelen van bestuur (AMvB) vastgesteld die tot doel hebben de vergunningplicht voor bepaalde categorieën inrichting buiten werking te stellen. In plaats daarvan gelden dan de in de betrokken AMvB neergelegde algemene regels en kan met een melding door de houder van de inrichting worden volstaan. Voorbeelden hiervan zijn het Besluit detailhandel en ambachtsbedrijven en het Besluit horeca-, sport en recreatie-inrichtingen.

Wanneer een standplaats aan de criteria van één van deze AMvB's voldoet, hebben burgemeester en wethouders in bepaalde gevallen toch de mogelijkheid om aanvullende voorschriften te geven in de vorm van nadere eisen. Een vergunning is dan evenwel niet vereist.

³ Indien de te verwachten concentratie van een aantal standplaatsen zo hoog is, dat het uiterlijk de karakteristieken van een markt verkrijgt, mag niet worden volstaan met het verlenen van standplaatsvergunningen maar dient de raad te besluiten tot het instellen van een markt (vgl. Afdeling rechtspraak Raad van State, 21 september 1989, AB 1989, 175).

⁴ De praktijk kent vele verschijningsvormen, zoals vlooiemarkten, zwarte markten, vrijmarkten en rommelmarkten.

⁵ Artikel 2:24 APV definieert dit begrip als "elke voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak", met uitzondering van de in lid 1 genoemde activiteiten.

5. Weigeringsgronden

Artikel 5:18 APV bevat in het derde lid een verwijzing naar de algemeen geldende weigeringsgronden van artikel 1:8 APV, te weten: a. openbare orde, b. openbare veiligheid, c. volksgezondheid en d. bescherming van het milieu. Bovendien worden als weigeringsgronden aangemerkt: redelijke eisen van welstand en het bestemmingsplan.

Openbare orde

Dit begrip omvat in ieder geval de bescherming tegen een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging van een fundamenteel belang van de samenleving, en kan met name onderwerpen in verband met de menselijke waardigheid (zedelijkheid), de bescherming van minderjarigen en dierenwelzijn (zedelijkheid) betreffen. We zullen de jurisprudentie van het Hof van Justitie moeten afwachten voor meer verduidelijking van het begrip in het kader van de Dienstenrichtlijn.

Deze weigeringsgrond sluit nauw aan bij de weigeringsgrond "openbare veiligheid". Aan een weigering zal dikwijls een combinatie van deze argumenten ten grondslag liggen. Standplaatsen hebben een verkeersaantrekkende werking. Dit kan leiden tot een toename van de parkeerdruk, parkeerproblemen en ongewenste oversteekbewegingen van voetgangers. De aard van de aangeboden goederen en de wijze waarop de standplaats wordt geëxploiteerd kan onder omstandigheden ook overlast voor de omgeving opleveren, waarbij gedacht kan worden aan visuele hinder, stank, geluid, het lastig vallen van passanten e.d. Het belang van de openbare orde kan dan leiden tot weigering van de vergunning.

Volgens de jurisprudentie kunnen de belangen van de openbare orde en de verkeersveiligheid onder omstandigheden een rechtvaardiging vormen voor een beperking van het aantal af te geven standplaatsvergunningen. Wel zal naar aanleiding van een concrete aanvraag steeds de afweging moeten worden gemaakt of in het specifieke geval geen reden is voor het maken van een uitzondering.

Openbare veiligheid

De weigeringsgronden omtrent de openbare orde en openbare veiligheid bevatten de verkeersveiligheid. Standplaatsen waar goederen te koop worden aangeboden hebben in de praktijk een verkeersaantrekkend karakter. Door deze verkeersaantrekkende werking ontstaan mogelijk ongewenste oversteekbewegingen door voetgangers en ontoelaatbaar rijwielverkeer in voetgangersgebieden. Ook parkerende en geparkeerde auto's kunnen overlast in de omgeving veroorzaken. In het belang van de verkeersveiligheid is het daarom niet mogelijk overal een standplaats in te nemen. Uit de jurisprudentie blijkt dat beperking van het aantal te verstrekken vergunningen in het belang van de openbare orde en de verkeersveiligheid is toegestaan. Dit neemt niet weg dat iedere aanvraag voor het innemen van een standplaats op haar eigen merites beoordeeld dient te worden.

Vanuit het motief openbare veiligheid wordt vaak gestreefd naar een dusdanige spreiding van standplaatsen, dat een te hoge concentratie op bepaalde plaatsen wordt voorkomen. Die spreiding kan plaatsvinden naar locatie en tijd. Deze weigeringsgrond kan ook worden toegepast wanneer te veel belangstelling voor dezelfde locatie bestaat, waarmee tevens het gevaar voor feitelijke marktforming zou kunnen ontstaan.

Redelijke eisen van welstand

De weigeringsgrond kan gehanteerd worden indien een of meer standplaatsen worden ingenomen op een zodanige plaats dat het straatbeeld ernstig verstoord wordt. Met deze weigeringsgrond kan niet alleen verkapte marktforming worden tegengegaan, ook wordt daarmee het aanzien van monumentale gebouwen of stedenbouwkundige ensembles gewaarborgd. Uw college bepaalt zelfstandig de inhoud van deze weigeringsgrond. Het is niet noodzakelijk, maar wel verstandig om bij voorbeeld de welstandscommissie om advies te vragen.

Bestemmingsplan

De bepalingen in de APV met betrekking tot het innemen van een standplaats zijn gebaseerd op ordening van de straathandel en zijn gebaseerd op de regulerende bevoegdheid van de gemeente van zaken die tot haar huishouding behoren. Daarnaast vormen de besluiten op grond van de Wet op de ruimtelijke ordening, zoals een bestemmingsplan, een zelfstandige weigeringsgrond. Dit betekent dat

bij de beoordeling van een aanvraag voor een vergunning voor het innemen van een standplaats altijd gelet moet worden op de voorschriften die uit het bestemmingsplan voortvloeien. Nu het bestaande voorzieningenniveau niet meer via een weigeringsgrond geregeld kan worden, moet men regels hieromtrent opnemen in het bestemmingsplan.

Verzorgingsniveau en Europese dienstenrichtlijn

De weigeringsgrond van het oude artikel 3, sub d, te weten: 'wanneer als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel der gemeente redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning een redelijk verzorgingsniveau voor de consumenten ter plaatse in gevaar komt.' is komen te vervallen, omdat de Dienstenrichtlijn deze grond niet als zodanig kent. In het verleden is het beschermen van het voorzieningenniveau in de gemeente ten behoeve van de consument als een openbare ordebelang aangemerkt. Daarbij werd in ogenschouw genomen dat gevestigde winkeliers geconfronteerd worden met hoge exploitatiekosten die niet in verhouding staan tot de vrij lage exploitatiekosten van de straathandelaren. Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State blijkt dat het reguleren van de concurrentieverhoudingen niet als een huishoudelijk belang van de gemeente wordt aangemerkt. Hierop wordt door de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State slechts een uitzondering toegestaan, wanneer het voorzieningenniveau voor de consument in een deel van de gemeente in gevaar komt. Wil een gemeente op basis hiervan een vergunning weigeren dan moet worden aangetoond, mede aan de hand van de boekhouding van de plaatselijke winkelier, dat het voortbestaan van de winkel in gevaar komt indien vanaf een standplaats dezelfde goederen aangeboden worden.

De Europese Dienstenrichtlijn staat deze weigeringsgrond niet toe, omdat deze wordt beschouwd als het bevorderen van oneerlijke concurrentie. De VNG heeft deze weigeringsgrond bij de ventvergunning en de standplaatsenvergunning daarom geschrapt. Indien uw college het voorzieningenniveau wenst te beschermen, kan het bestemmingsplan daarvoor worden gebruikt. Men kan via het bestemmingsplan het aantal standplaatsen beperken of tot nul brengen.

Beleidsregels

Aan de hand van de motieven, genoemd in artikel 1:8 APV, kan uw college beleidsregels vaststellen, waarin wordt aangegeven wanneer wel of niet tot het afgeven van een standplaatsvergunning wordt overgegaan. Het vaststellen van een dergelijk beleid, waarin objectieve, algemeen bekend gemaakte criteria worden aangegeven, die bij de beoordeling van een vergunningaanvraag worden gehanteerd, is blijkens de jurisprudentie toegestaan. Wel moet worden opgemerkt dat te voeren beleid niet mag leiden tot een beslissing omtrent een aangevraagde vergunning die niet kan worden herleid op één van de in artikel 1:8 APV genoemde weigeringsgronden. Rb Utrecht 23-12-1998, KG 1999, 78. Ook beleidsregels zijn volgens artikel 4, van de Dienstenrichtlijn onderworpen aan de 'rule of reason', dat wil zeggen aan dwingende reden van algemeen belang: de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en het milieu.

Bij het hanteren van deze weigeringsgronden kan een verdeling gerealiseerd worden van het aantal standplaatsen, waarbij de af te geven vergunningen zodanig over de week verspreid worden, dat een concentratie van de in te nemen standplaatsen wordt tegengegaan. De weigeringsgronden kunnen ook gebruikt worden wanneer veel belangstelling voor dezelfde locatie ontstaat. Een aantal standplaatsen op één plek doet ook de kans op feitelijke marktforming ontstaan. Ook is het mogelijk om specifieke standplaatsen op bepaalde locaties te weren. Gedacht kan bijvoorbeeld worden aan bakkramen die in verband met stankoverlast of brandgevaarlijkheid niet in de directe nabijheid van gebouwen gewenst zijn.

6. Beschrijving van het beleid van de gemeente Landsmeer

6.1 Inventarisatie bestaande standplaatsen

In deze paragraaf is aangegeven op welke locaties momenteel vaste standplaatsen aanwezig zijn. In een bijlage bij deze beleidsnotitie is aangegeven hoeveel vergunningen voor elke standplaats zijn afgegeven en op welke branches deze vergunningen betrekking hebben.

- Eén vaste standplaats op het Raadhuisplein;
- Eén vaste standplaats aan de Burgweg achter het winkelcentrum;
- Eén incidentele standplaats op het Raadhuisplein.

6.2 Inventarisatie bestaande knelpunten

De standplaats aan de Burgweg achter het winkelcentrum wordt reeds ingenomen door een kaashandel. Gedurende één dag per week, op donderdag, vindt de verkoop van kaas plaats. Deze standplaats is niet gewenst in verband met parkeerdruk van het winkelcentrum. De standplaatshouder kan zich vanwege het feit dat hij al meer dan twintig jaar een standplaats heeft beroepen op bestaande rechten. Dit betekent dat de gemeente de standplaatshouder een standplaats zal blijven aanbieden. Het beleid is erop gericht om op termijn te komen tot opheffing van deze standplaats. Mogelijk kan dit op vrijwillige basis. Vanzelfsprekend dienen de "verworven rechten" van de huidige standplaatshouder daarbij te worden gerespecteerd. Hier wordt derhalve gekozen dat deze standplaats ophoudt te bestaan op het moment dat de vergunninghouder de standplaats opgeeft. Door een ander mag op dezelfde plaats geen nieuwe standplaats worden ingenomen. De standplaatshouder mag deze standplaatsen blijven innemen, maar bij het vrijkomen daarvan wordt deze niet opnieuw ingevuld.

Rond het Raadhuisplein is beperkte parkeermogelijkheid en om het verkeer op de doorgaande weg niet te belemmeren, is er voor het Raadhuisplein een tot nu toe ongeschreven beleid ontwikkeld. Het beleid houdt in dat er op het Raadhuisplein maximaal één standplaats per dag beschikbaar is. Met uitzondering van de extra standplaats voor oliebollenverkoop in december. Dit beleid is ontwikkeld doordat standplaatsen een verkeersaantrekkende werking hebben, met parkeerproblemen als mogelijk gevolg. Uitbreiding met meerdere standplaatsen kan een feitelijke marktforming tot gevolg hebben. Het is raadzaam om dit beleid voort te zetten.

7. Mogelijkheden tot invoering van een maximumstelsel

Uit de bespreking van de weigeringsgronden komt naar voren, dat de gemeente op grond van de door de APV beschermde belangen gerechtigd is om het aantal uit te geven vergunningen per locatie aan een maximum te binden, en deze ook over de week te spreiden. Een maximumstelsel pleegt primair te worden gebaseerd op de motieven openbare orde en de bescherming van de vrijheid en veiligheid van het verkeer. Wel moet de gemeente bij de invoering van een maximumstelsel rekening houden met een kritische opstelling van de bestuursrechter die steeds zal toetsen of de beperking in de uitgifte van standplaatsen in redelijkheid stand kan houden. Het maximumstelsel mag voorts nooit verworden tot een automatisme, want bijzondere omstandigheden van de aanvrager kunnen in bepaalde gevallen leiden tot een afwijking van het beleid (artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht).

In het kader van de invoering van een houdbaar maximumstelsel is een zorgvuldige inventarisatie van de beschikbare locaties en bepaling van het aantal standplaatsen dat daarop kan worden ingenomen een eerste vereiste. Die inventarisatie zal duidelijkheid moeten verstrekken in alle relevante aspecten van verkeersveiligheid, openbare orde e.d. Met andere woorden zullen burgemeester en wethouders uitgebreid moeten motiveren waarom andere locaties zich niet lenen voor het innemen van een standplaats en waarom het gestelde maximum door de plaatselijke omstandigheden wordt gerechtvaardigd. Een inventarisatie zal voorts in nauw overleg met de politie tot stand moeten komen omdat uit jurisprudentie blijkt dat anders de betrouwbaarheid daarvan snel in twijfel wordt getrokken.

Binnen een maximumstelsel kan het innemen van standplaatsen verder worden geordend door tijdstippen of dagdelen aan te wijzen waarop een standplaats kan worden ingenomen. Op het niveau van kernen of wijken kan daarin differentiatie worden aangebracht. Ook een streefbeeld naar branches is denkbaar, maar is, zolang op een bepaalde locatie nog vrije plaatsen te vergeven zijn, in rechte niet afdwingbaar. Het streven naar een evenwichtige brancheverdeling mag nooit de belangrijkste reden zijn om tot invoering van een maximumstelsel over te gaan, want daarvoor zijn de motieven openbare orde, verkeersveiligheid en vrijheid van het verkeer bepalend. Het maximumstelsel zal alle branches in principe de mogelijkheid moeten bieden om een standplaats in te nemen. Het uitsluiten van bepaalde branches is niet toelaatbaar.

Zodra het aantal af te geven vergunningen wordt overschreden, zal bij het hanteren van een maximumstelsel registratie plaatsvinden op een wachtlijst. Toewijzing van vrijkomende standplaatsen zal dan overeenkomstig de volgorde van deze wachtlijst plaatsvinden, tenzij er bijzondere omstandigheden zijn om van die volgorde af te wijken. Toewijzing volgens de volgorde van binnenkomst mag nooit een automatisme zijn, want uit jurisprudentie blijkt dat een afweging van belangen zal moeten plaatsvinden.

Duidelijke communicatie over de status van de wachtlijst is van groot belang. Inschrijving op de wachtlijst betekent niet, dat de ingeschrevene daarmee op termijn automatisch voor een standplaats in aanmerking komt, aangezien op het moment dat een standplaats vrijkomt nog toetsing aan de criteria van de verordening zal moeten plaatsvinden.

De invoering van een maximumstelsel mag niet tot gevolg hebben, dat inbreuk wordt gemaakt op de "verworven rechten" van bestaande standplaatshouders. Door het innemen van deze standplaatsen onverwijld te verbieden zouden de betrokken standplaatshouders onevenredig in hun belangen worden getroffen. Daarom wordt bij de invoering van een maximumstelsel vaak gekozen dat deze standplaatsen ophouden te bestaan op het moment dat de vergunninghouder de standplaats opgeeft. Door een ander mag op dezelfde plaats geen nieuwe standplaats worden ingenomen. De betrokken standplaatshouders mogen deze standplaats blijven innemen, maar bij het vrijkomen daarvan wordt deze dan niet opnieuw ingevuld c.q. ingevuld volgens de nieuwe regels. Dit laat natuurlijk de mogelijkheid onverlet om in goed overleg met betrokkene te komen tot een verplaatsing van de standplaats.

Invoering van een maximumstelsel is uitsluitend zinvol als de belangstelling voor standplaatsen het aantal beschikbare plaatsen overtreft. Zolang dit niet het geval is, zal immers nooit voldoende grond aanwezig zijn om een aanvraag met verwijzing naar het maximumstelsel, af te wijzen.

Op dit moment doet zich de situatie voor dat er standplaatsen beschikbaar zijn voor nieuwkomers. Daarom wordt momenteel niet gewerkt met een wachtlijst. Het invoeren van een maximumstelsel voor het grondgebied van de gemeente Landsmeer heeft dus geen zin.

Er is in goed overleg met de politie onderzoek gedaan naar nieuwe standplaatslocaties. Uit dit onderzoek blijkt dat het parkeerterrein aan de Sportlaan de enige mogelijkheid is voor een nieuwe standplaats. Deze locatie is dicht bij het centrum van Landsmeer gelegen en er is voldoende parkeermogelijkheid. Ook hier wordt gelet op de verkeersaantrekkende werking en ter voorkoming van overlast voor de omgeving in eerste instantie gekozen voor het verlenen van maximaal één standplaats per dag.

Onderzocht is of er een mogelijkheid bestaat voor het verlenen van een standplaatsvergunning aan de Dorpsstraat van Landsmeer en in de omgeving van het winkelcentrum. De Dorpsstraat is een drukke doorgaande weg met beperkte parkeergelegenheid. Het verlenen van een standplaats aan deze weg zou kunnen leiden tot verkeershinder en gevaarlijke verkeerssituaties. In de omgeving van het winkelcentrum is de parkeerdruk de gehele week vrij hoog. Het verlenen van een standplaats betekent een verlies aan parkeerruimte.

Ook het parkeerterrein voor sporthal ICL is geen geschikte locatie voor een standplaats. Dit aangezien een standplaats een deel van de aanwezige parkeerplaatsen op het parkeerterrein in beslag neemt. Dit wordt niet wenselijk geacht daar dit parkeerterrein uitdrukkelijk is bedoeld als parkeerruimte voor winkelend publiek van het winkelcentrum de Nieuwe Gouw en de winkels gelegen aan het Marktplaatsplein. De kern Landsmeer is dicht bebouwd. Het innemen van een standplaats vraagt ruimte. Bovendien ontstaat er een verkeersaantrekkende werking. In samenwerking met de politie is onderzocht of er nog geschikte locaties te vinden zijn in de omgeving van het centrum. De conclusie van dit onderzoek is dat er naast het terrein aan de Sportlaan geen enkele locatie geschikt wordt geacht.

Vooralsnog lijkt met het huidige aantal van één vaste standplaats op het Raadhuisplein voor het grondgebied van de gehele gemeente voldoende te worden voorzien in de behoefte van standplaatshouders. Indien de belangstelling voor standplaatsen in de toekomst toeneemt, kan in eerste instantie verwezen worden naar de beschikbare ruimte op de parkeerplaats aan de Sportlaan. Mocht ook deze iedere dag bezet zijn en een en ander tot onbeheersbare situaties dreigt te leiden kan alsnog de invoering van een maximumstelsel worden overwogen. Het heeft immers geen zin nieuwe regels in te voeren waarvan de noodzaak vooralsnog onvoldoende is aangetoond.

8. Naar een uniform standplaatsenbeleid

8.1 Toewijzing van standplaatsen

Invoering van een maximumstelsel voor de gemeente Landsmeer wordt momenteel dus niet nodig geacht. Dit heeft tot gevolg, dat het niet mogelijk is om invloed uit te oefenen op de branches die op de beschikbare standplaatsen vertegenwoordigd zullen zijn. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Vestigingswet Bedrijven 1954 moet worden afgeleid, dat naar het oordeel van de wetgever niet alleen de centrale overheid, maar ook lagere overheden aan de vestiging of uitbreiding van bedrijven geen voorwaarden mogen verbinden die betrekking hebben op de vraag of aan die vestiging of uitbreiding behoefte bestaat.

Dit kan worden verduidelijkt met het volgende voorbeeld.

Een standplaats, waarop de verkoop van vis plaatsvond, komt vrij. Deze zal worden toegewezen aan de standplaatshouder die zich het eerst als belangstellende aanmeldt, c.q. aan degene die bovenaan de wachtlijst staat.⁶ Daarbij is het niet van belang welke branche betrokkene vertegenwoordigt. Het behoefte-element mag immers geen rol spelen. Slechts wanneer een redelijk verzorgingsniveau voor de consument in gevaar zou kunnen komen, is dit anders. Zoals reeds eerder werd opgemerkt rust in dat geval op de gemeente echter een zware bewijslast. Het gaat hier bovendien om uitzonderingsgevallen.

De binnen de gemeente aangewezen locaties kunnen als voorkeurslocaties worden aangemerkt. Indien een aspirant-standplaatshouder kenbaar maakt, dat hij een standplaats wil innemen, zal eerst in overleg met betrokkene worden bezien of één van deze locaties vrij is. Wil betrokkene op een andere locatie standplaats innemen dan zal een nadere toetsing moeten plaatsvinden aan de hand van de in de APV opgenomen weigeringsgronden.

De verschillen tussen het voorgestelde systeem en een maximumstelsel zijn kleiner dan op het eerste gezicht lijkt. Ook bij een maximumstelsel is een branche-indeling immers alleen handhaafbaar op het moment, dat het aantal aanvragen het aantal beschikbare plaatsen overtreft. Bovendien heeft een maximumstelsel nooit een absoluut karakter, want burgemeester en wethouders zullen in ieder concreet geval moeten afwegen of er geen aanleiding bestaat voor het maken van een uitzondering op de beleidsregel. Met andere woorden, ook bij een maximum-stelsel bestaat geen garantie, dat alle standplaatsen zich uitsluitend zullen bevinden op de locaties die bij de invoering van het maximumstelsel als zodanig zijn aangewezen.

8.2 Wel of geen wachtlijst?

De vraag of binnen de gemeente Landsmeer al of niet met een wachtlijst moet worden gewerkt heeft vooralsnog weinig praktische relevantie. Een wachtlijst is immers pas zinvol op het moment, dat het aantal aanvragen het aantal beschikbare plaatsen overtreft of meerdere personen voor één en dezelfde standplaats interesse hebben. Nu deze situaties zich op dit moment niet voordoen en zelfs sprake is van lege plekken wordt vooralsnog geen wachtlijst ingevoerd. Pas bij gewijzigde omstandigheden wordt het raadzaam om binnenkomende aanvragen te registreren op een wachtlijst.⁷

⁶ Behoudens het geval dat er op grond van een belangenafweging aanleiding bestaat om af te wijken van de volgorde van de wachtlijst.

⁷ Een dergelijk systeem biedt dan de meeste garantie, dat toewijzing van standplaatsen eerlijk zal verlopen. Bij de inschrijving op een wachtlijst kan de inschrijver zijn belangstelling kenbaar maken voor één of meer specifieke locaties. De geldigheid van een inschrijving op de wachtlijst kan worden beperkt tot een jaar om te voorkomen dat de lijst vervuild raakt met niet langer actuele inschrijvingen. Bij toewijzing van nieuwe standplaatsen zal in beginsel de datum van inschrijving op de wachtlijst beslissend zijn tenzij er bijzondere redenen zijn om van de volgorde af te wijken.

8.3 Nadere toetsingscriteria en aan de vergunning te verbinden voorschriften

Uit oogpunt van uniformiteit en rechtsgelijkheid is het wenselijk om naast de al genoemde criteria uit deze beleidsnota de procedure voor de afhandeling van vergunningaanvragen zoveel mogelijk te stroomlijnen en standaardiseren. Daarom bevatten de bij deze nota behorende beleidsregels ook voorschriften die betrekking hebben op de aanvraag, de behandeling van aanvragen, en de inhoud van de vergunning. Dit laat onverlet, dat op grond van de merites van een aanvraag in bepaalde situaties aanleiding kan bestaan tot het stellen van aanvullende voorschriften.

Aangezien de hier bedoelde regels in hoofdzaak meer een technisch dan een beleidsmatig karakter hebben, wordt voor de inhoud verwezen naar de in Hoofdstuk 10 weergegeven beleidsregels. In deze paragraaf wordt volstaan met het noemen van enkele belangrijke onderwerpen.

Van belang is het voorschrift, dat de vergunning voor de standplaats door een natuurlijk persoon moet worden aangevraagd en dat de standplaats ook door deze persoon moet worden ingenomen. Hiermee wordt voorkomen, dat buiten de systematiek van de APV om, handel ontstaat in vergunningen. Het voorschrift, dat de standplaats persoonlijk moet worden ingenomen, is door de jurisprudentie aanvaard. Artikel 1:5 van de APV illustreert overigens dat de vergunning een persoonsgebonden karakter draagt.

Gekozen kan worden om de omvang van standplaatsen, zoveel als redelijkerwijs mogelijk is, te standaardiseren. Gelet op het beperkte aantal beschikbare standplaatsen is de overweging gemaakt om deze optie vooralsnog niet te hanteren.

De beleidsregels bevatten voorts een regeling die erin voorziet, dat standplaatsen niet voortijdig worden ingenomen en dagelijks (tijdig) worden ontruimd. Dit is bedoeld om te voorkomen dat standplaatsen verworden tot min of meer permanente situaties. Het zou niet redelijk zijn wanneer deze beleidsregels een inbreuk zouden maken op "verworven rechten" zodat voor deze situaties een uitzondering geldt.

Het wordt ongewenst geacht, dat bepaalde standplaatshouders een standplaats gedurende meer dan een dag per week bezet houden. Verder is het onwenselijk dat een standplaats op zondagen wordt ingenomen. Andere standplaatshouders die op die plek willen staan, komen daardoor wellicht niet aan bod. Dit draagt ook niet bij aan de diversiteit van het aanbod. Daarom wordt in de beleidsregels bepaald, dat de vergunning ten hoogste geldt op een in de vergunning te noemen dag per week. Ook op dit uitgangspunt kunnen uitzonderingen bestaan. Hierbij moet gedacht worden aan de hierboven genoemde "verworven rechten". Deze "verworven rechten" gelden voor Vishandel Jonk die al meer dan 25 jaar een standplaats voor drie dagen per week heeft.

Daarnaast is het innemen van een standplaats gedurende meer dan een dag per week niet bezwaarlijk wanneer er verder weinig belangstelling bestaat voor de betrokken standplaats. In een dergelijk geval zal in de vergunning expliciet worden bepaald, dat aan de vergunde extra dag, dagen, geen blijvende rechten kunnen worden ontleend.

9. Enkele bijzondere onderwerpen

9.1 Bescherming van de weekmarkt en kermissen

De markt wordt gezien als een belangrijke voorziening voor de gemeente. Een goed functionerende markt vergroot de aantrekkingskracht van het centrum en bevordert een gevarieerd productaanbod. De reguliere detailhandel kan daarvan indirect meeprofiteren. In de gemeente Landsmeer wordt op één locatie markt gehouden. Deze markt wordt gehouden op het parkeerterrein van sporthal ICL, iedere vrijdag tussen 9.00 en 16.00 uur. Om de continuïteit van de markt te garanderen wordt het wenselijk geacht om binnen een straal van 300 meter van het marktterrein zeer terughoudend om te gaan met de afgifte van standplaatsvergunningen voor de vrijdag wanneer de markt wordt gehouden. Slechts in bijzondere gevallen kan van dit beleidsuitgangspunt worden afgeweken.

Een soortgelijke redenering geldt voor de jaarlijks terugkerende kermissen. Ook de kermis draagt bij aan de leefbaarheid van de gemeente en aan instandhouding daarvan wordt eveneens een grote waarde gehecht. Uit jurisprudentie⁸ blijkt, dat dit belang tot de gemeentelijke huishouding kan worden gerekend. Net als bij de markt is het doel van beschermende maatregelen niet gelegen in het oogmerk om concurrentie voor de kermislieden te beperken, maar zuiver en alleen om de continuïteit van dergelijke voorzieningen veilig te stellen. Dat als bijkomend effect de concurrentie wordt beperkt, is in dit kader niet relevant. Wij zijn daarom voornemens om op kermisdagen binnen een straal van 300 meter geen standplaatsvergunningen af te geven voor branches die op de kermis vertegenwoordigd zijn.

9.2 Controle van de standplaatsen

Het innemen van een standplaats levert doorgaans weinig problemen op, maar er kunnen zich situaties voordoen waarbij overlast voor de omgeving ontstaat. Hierbij kan worden gedacht aan het gebruik van geluidsapparaten, het achterlaten van rommel, het uitbreiden van de standplaats, het overschrijden van de toegestane tijden e.d. Ook bestaat behoefte om te controleren of de standplaats door de juiste persoon wordt bezet. Controle vindt door de gemeentelijk handhavingsambtenaar plaats.

9.3 Niet-commerciële, ideële en incidentele aanvragen

Wij willen het maximumstelsel buiten toepassing laten waar het aanvragen betreft zonder commercieel oogmerk met een incidenteel karakter. Gedacht wordt aan bijvoorbeeld een kraam voor de promotie van een politieke partij of het innemen van een standplaats met een bus voor bevolkingsonderzoek. Vanuit dergelijke standplaatsen vindt geen verkoop van artikelen plaats. Daarnaast zijn ook voorbeelden denkbaar van verzoeken om een standplaatsvergunning met een ideële achtergrond, waar wel verkoopactiviteiten plaatsvinden, bijvoorbeeld de verkoop van oude boeken voor een plaatselijke stichting. Dergelijke verzoeken willen wij ook in de toekomst op hun specifieke merites blijven bezien. Voorwaarde is, dat het geen verkapte commerciële actie betreft en het inderdaad een incidentele activiteit betreft. Indien dergelijke instellingen een min of meer permanente standplaats wensen zijn de reguliere toetsingscriteria van deze beleidsnota onverkort van toepassing.

9.4 Standplaatsen en stroomvoorziening

De meeste standplaatshouders hebben voor de uitoefening van een verkoopactiviteit behoefte aan elektriciteit op de standplaats. Soms beschikken zij over een aggregaat, maar in andere gevallen zijn zij afhankelijk van een voorziening op of in de directe nabijheid van de standplaats. De wijze waarop de behoefte aan elektriciteit wordt geregeld kan per standplaats verschillen. Soms heeft de gemeente een voorziening tot stand gebracht waarvan de standplaatshouder tegen vergoeding van de kosten gebruik kan maken. Op andere locaties hebben standplaatshouders afspraken gemaakt met particulieren. In het kader van deze beleidsnota wordt het uitgangspunt gehanteerd, dat de standplaatshouder zelf in zijn behoefte aan elektriciteit moet voorzien. De gemeente is niet verplicht om dergelijke zaken te

⁸ Afdeling rechtspraak Raad van State, 14 mei 1984, AB, 1985,220.

faciliteren. Uiteraard moet de gemeente er op toezien, dat een en ander op verantwoorde wijze plaatsvindt. Waar gebruik wordt gemaakt van voorzieningen die van gemeentewege beschikbaar zijn gesteld, zullen de kosten daarvan aan de standplaatshouder worden doorberekend. Dit geschiedt op basis van het privaatrecht. De praktijk zal moeten uitwijzen of de gekozen wijze van elektriciteit voorziening in het kader van de veiligheid de juiste is. Mocht de veiligheid daaromtrent onvoldoende blijken dan zal hierop worden teruggekomen.

9.5 Leges en vergoeding voor het gebruik van openbare grond

In de huidige praktijk wordt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een vergunning, op basis van de Legesverordening een vergoeding gevraagd. Dit tarief bedraagt momenteel € 130,40 voor een doorlopende vergunning. In artikel 1:7 van de APV is opgenomen dat een verleende vergunning voor onbepaalde tijd geldig is. Dit is een forse administratieve lastenvermindering. Ook toetsing aan de Europese Dienstenrichtlijn leidt tot deze eis. Artikel 11 van de Dienstenrichtlijn stelt dat vergunningen geen beperkte geldingsduur mogen hebben, tenzij: a. de vergunning automatisch wordt verlengd of alleen afhankelijk is van de voortdurende vervulling van de voorwaarden; b. het aantal beschikbare vergunningen beperkt is door een dwingende reden van algemeen belang; c. een beperkte duur gerechtvaardigd is om een dwingende reden van algemeen belang. Sommige vergunningen lenen zich uit de aard alleen voor verlening voor bepaalde tijd. Dit is bijvoorbeeld het geval bij een evenementenvergunning of een standplaatsvergunning voor een oliebollenkraam rond de jaarwisseling.

10 Beleidsregels voor de afgifte van standplaatsvergunningen

Burgemeester en wethouders van Landsmeer;

Overwegende dat het gelet op de belangen van een uniforme, efficiënte en duidelijke afdoening van aanvragen om een standplaatsvergunning gewenst is beleidsregels vast te stellen waarmee bij het nemen van beschikkingen die verband houden met het innemen van standplaatsen rekening wordt gehouden;

dat bij de uitleg van deze beleidsregels en bij de verdere vormgeving van het beleid rekening wordt gehouden met de "Nota standplaatsenbeleid gemeente Landsmeer" die in de vergadering van burgemeester en wethouders d.d. 16 oktober 2012 is vastgesteld en gelijktijdig met deze beleidsregels bekend wordt gemaakt;

Gelet op het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht en artikel 5:18 van de Algemene plaatselijke verordening Landsmeer;

b e s l u i t e n:

Vast te stellen de volgende "Beleidsregels voor het verlenen van standplaatsvergunningen in de gemeente Landsmeer"

Bepaling 1 Begripsomschrijvingen

In deze beleidsregels wordt verstaan onder:

- a. burgemeester en wethouders: burgemeester en wethouders van de gemeente Landsmeer.
- b. aanvraag: de aanvraag voor een standplaatsvergunning.
- c. vergunninghouder: ieder aan wie door burgemeester en wethouders een vergunning voor het innemen van een standplaats is verleend.
- d. APV: de Algemene plaatselijke verordening Landsmeer.
- e. toezichthouder: eenieder die belast is met het toezicht op de naleving en handhaving van artikel 5:18 APV.

Bepaling 2 Aanvraag vergunning

1. Een vergunning wordt schriftelijk aangevraagd. Aangegeven moet worden voor welke branche de vergunning wordt aangevraagd, de beoogde locatie en het aantal vierkante meters dat wordt ingenomen. De aanvraag moet gedateerd en ondertekend zijn en ondertekend worden ingediend bij burgemeester en wethouders;
2. De aanvraag gaat vergezeld van:
 - a. een geldig bewijs van registratie, afgegeven door het Centraal Registratiekantoor Detailhandel-Ambacht, gevestigd te 's-Gravenhage;
 - b. een recent uittreksel van de Kamer van Koophandel;
 - c. een kopie van een geldig legitimatiebewijs;
3. Indien de aanvraag betrekking heeft op particulier terrein dient de aanvrager een schriftelijke verklaring van de eigenaar te overleggen waaruit blijkt dat deze tegen het innemen van de standplaats geen bezwaar heeft.

Bepaling 3 Locaties voor standplaatsen

1. Per dag kan één standplaats worden ingenomen op het Raadhuisplein en op de parkeerplaats aan de Sportlaan.

2. Uitzonderingsgeval is de standplaats voor de kaashandel aan de Burgweg. Zodra de vergunninghouder deze standplaats opgeeft, vervalt deze locatie.
3. Op andere locaties kan uitsluitend incidenteel standplaats worden ingenomen door niet commerciële of ideële organisaties zoals politieke partijen, bevolkingsonderzoek etc.

Bepaling 4

Afgifte van de standplaatsvergunning

1. Een vergunning wordt uitsluitend aan een natuurlijke persoon verleend.
2. Per persoon wordt in beginsel niet meer dan één vergunning voor het innemen van een standplaats afgegeven.
3. Voor het gebied binnen een afstand van 300 meter van het marktterrein of kermisterrein wordt, gedurende de uren dat de markt of kermis wordt gehouden, alsmede één uur daaraan voorafgaand en één uur na afloop daarvan, geen standplaatsvergunning afgegeven.
4. Een vergunning wordt verleend voor onbepaalde tijd, of voor een kortere duur indien de standplaats voor een kortere periode dan een jaar zal worden ingenomen.
5. Een vergunning wordt in beginsel slechts verleend voor maximaal een dag per week, de zondag wordt hiervan uitgezonderd.

Bepaling 5

Inhoud vergunning

1. In de vergunning wordt tenminste vermeld;
 - a. een duidelijke omschrijving van de toegewezen standplaats, met vermelding van de afmetingen;
 - b. een omschrijving van de verkoopinrichting;
 - c. de artikelen of groep van artikelen die door de vergunninghouder op de hem toegewezen standplaats mogen worden verkocht;
 - d. de dag en het tijdvak waarop van de standplaats gebruik mag worden gemaakt.
2. De in bepaling 8, 9 en 10 weergegeven bepalingen worden als voorschrift aan de vergunning verbonden, voorzover van toepassing en onverminderd de bevoegdheid om zondig aanvullende voorschriften te stellen.

Bepaling 6

Verplichtingen vergunninghouder

1. Een standplaats moet door de vergunninghouder persoonlijk worden ingenomen; hij mag deze niet aan een ander afstaan of in gebruik geven; een vergunninghouder mag zich laten bijstaan voor zover dit geen vervanging betreft, zulks behoudens het gestelde in bepaling 7.
2. Het is de vergunninghouder verboden:
 - a. een andere standplaats in te nemen dan in de vergunning is omschreven;
 - b. meer ruimte in beslag te nemen dan in de vergunning is vermeld;
 - c. andere goederen of waren in voorraad hebben, uit te stallen, te koop aan te bieden of af te leveren dan die waarvoor de vergunning is verleend;
 - d. goederen of waren te koop aan te bieden op andere tijden dan die in de vergunning zijn vermeld;
 - e. op de standplaats gebruik te maken van luidsprekers, versterkers, radiotoestellen en andere middelen ter weergave of versterking van geluid.
3. Het is de vergunninghouder verboden eerder dan één uur voor het tijdstip waarop de standplaats mag worden ingenomen, waren op de standplaats aan te voeren.
4. De vergunninghouder dient de standplaats uiterlijk volledig te hebben ontruimd binnen één uur nadat de verkoop van waren en/of goederen ingevolge de vergunning moet zijn beëindigd.
5. Een vergunninghouder is verplicht ervoor zorg te dragen dat zijn standplaats steeds een goed verzorgd aanzien biedt.

6. Een vergunninghouder, aan wie het is toegestaan op zijn standplaats geringe eet- en drinkwaren gereed te maken voor consumptie en/of te verkopen, dient minimaal twee afvalkorven of -bakken van voldoende grootte bij de verkoopgelegenheid te plaatsen.
7. De vergunninghouder moet zich kunnen legitimeren door middel van een door een officiële instantie afgegeven identiteitsbewijs en dient dit op eerste aanvraag aan de toezichthouder of aan een ambtenaar van politie te tonen.

Bepaling 7

Ziekte, vakantie en vervanging

1. Een vergunninghouder die wegens ziekte verhinderd is zijn standplaats in te nemen, moet hiervan schriftelijk mededeling doen aan de handhavingsambtenaar.
2. Bij plotselinge verhindering mag de mededeling telefonisch worden gedaan.
3. Aan een vergunninghouder kan bij afwezigheid wegens ziekte worden toegestaan zich tijdens de duur van de ziekte te doen vervangen voor een termijn van maximaal 13 weken, gerekend vanaf de eerste dag van afwezigheid op de standplaats als gevolg van ziekte. Bedoeld verzoek moet schriftelijk worden ingediend bij de handhavingsambtenaar.
4. Een vergunninghouder die zijn standplaats wegens vakantie gedurende een periode tot maximaal 6 weken per jaar niet kan innemen dient daarvan minstens 4 weken voor aanvang onder opgave van de duur van de vakantie schriftelijk mededeling te doen aan de handhavingsambtenaar.

Bepaling 8

Intrekking vergunning

De vergunning kan worden ingetrokken:

- a. bij overlijden van de vergunninghouder;
- b. wanneer niet langer wordt voldaan aan de voor de vergunninghouder geldende wettelijke eisen;
- c. wanneer de vergunninghouder het bij of krachtens deze beleidsregels bepaalde overtreedt;
- d. wanneer de vergunninghouder zich schuldig maakt aan wangedrag of bedrog;
- e. indien de vergunninghouder de standplaats vaker dan incidenteel niet inneemt, zonder bericht van ziekte of verhindering als bedoeld in voornoemde bepaling 7, met uitzondering van een gebruikelijke vakantieperiode;
- f. indien ter verkrijging van de vergunning onjuiste dan wel onvolledige gegevens zijn verstrekt;
- g. Indien een standplaats door ruimtelijke ontwikkelingen komt te vervallen of ongeschikt wordt om nog langer te worden ingenomen.

Bepaling 9

Overlijden van de vergunninghouder

1. Na het overlijden van de vergunninghouder wordt de vergunning overgeschreven op de overblijvende echtgenoot of geregistreerd partner, of één van de meewerkende kinderen, als een daartoe strekkende aanvraag binnen 12 weken na het overlijden bij burgemeester en wethouders wordt ingediend en als er verder geen redenen zijn om de overschrijving te weigeren.
2. Als de aanvrager bedoeld in het eerste lid zelf een vergunning heeft voor een andere standplaats binnen de gemeente Landsmeer, waardoor strijd optreedt met bepaling 6, tweede lid, wordt het verzoek geweigerd, of wordt de vergunning voor die andere standplaats ingetrokken.

Bepaling 10

Overgangsbepalingen

1. Vergunningen verleend voor inwerkingtreding van deze beleidsregels worden geacht daarmee in overeenstemming te zijn.
2. Vergunninghouders die krachtens een voor de inwerkingtreding van deze beleidsregels verleende vergunning over een betere rechtspositie beschikken dan ingevolge de beleidsregels het geval zou zijn, komen ook na inwerkingtreding van deze beleidsregels voor een soortgelijke vergunning in

aanmerking, tenzij de reden om de vergunning te weigeren, te wijzigen c.q. in te trekken niet door invoering van deze beleidsregels is ontstaan.

3. Het bepaalde in het tweede lid is na publicatie van deze beleidsregels niet langer van toepassing.

Bepaling 11
Incidentele inname van een standplaats

Deze beleidsregels zijn niet van toepassing op het innemen van standplaats, wanneer dit een incidenteel karakter draagt.

Bepaling 12
Inwerkingtreding

1. Deze beleidsregels treden in werking op de achtste dag na die waarop zij is bekend gemaakt.
2. De beleidsregels standplaatsvergunningen Landsmeer 2008 wordt ingetrokken.

Bepaling 13
Evaluatiebepaling

Deze beleidsregels worden in ieder geval 3 jaar na het inwerktreden geëvalueerd.

Bepaling 14
Citeertitel

Deze beleidsregels kunnen worden aangehaald als " Standplaatsenbeleid gemeente Landsmeer 2012".

Aldus vastgesteld in de vergadering van burgemeester en wethouders d.d.
de secretaris, de waarnemend burgemeester,

R. Jeltema

P.C. Tange

Bijlage Overzicht bezetting standplaatsen 2012

Locatie	Maandag	Dinsdag	Woensdag	Donderdag	Vrijdag	Zaterdag
Burgweg				J. v.d. Stok Kaas		
Raadhuisplein		W. Jonk Vishandel			W. Jonk Vishandel	W. Jonk Vishandel
Raadhuisplein ⁹	PH.v.d. Berg – Kaptijn Oliebollen	PH.v.d. Berg – Kaptijn Oliebollen	PH.v.d. Berg – Kaptijn Oliebollen	PH.v.d. Berg – Kaptijn Oliebollen	PH.v.d. Berg – Kaptijn Oliebollen	PH.v.d. Berg – Kaptijn Oliebollen

⁹ Deze standplaats wordt alleen ingenomen van circa half december tot 31 december